

Контроль і оцінювання навчальних досягнень учнів

Лектор: професор Ольга Біляковська

Контроль і оцінювання навчальних досягнень учнів

- *Головна мета* контролю як дидактичного засобу управління навчанням – забезпечити ефективність навчання шляхом приведення до системи знань, умінь і навичок учнів, самостійного застосування ними здобутих знань на практиці; стимулювання навчальної діяльності учнів, формування у них прагнення до самоосвіти.
- *Основними засобами* контролю є спостереження за навчально-пізнавальною діяльністю учня під час занять, вивчення продуктів його навчальної праці, перевірка знань, умінь та навичок.

Структура контролю

- Структура контролю складається з таких компонентів: перевірки, оцінювання (як процесу і результату), обліку.
- Поняття контроль означає виявлення, вимірювання й оцінювання знань та умінь учнів.
- Перевірка є компонентом (засобом) контролю і означає виявлення рівня і якості знань, умінь і навичок учня.
- Контроль містить оцінювання (як процес) та оцінку (як результат перевірки).
- Облік успішності передбачає фіксацію результатів контролю у вигляді оцінного судження або числового бала з метою аналізу стану навчального процесу за певний період, причин його неефективного функціонування.

Функції контролю

Освітня

Діагностична

Виховна

Розвиваюча

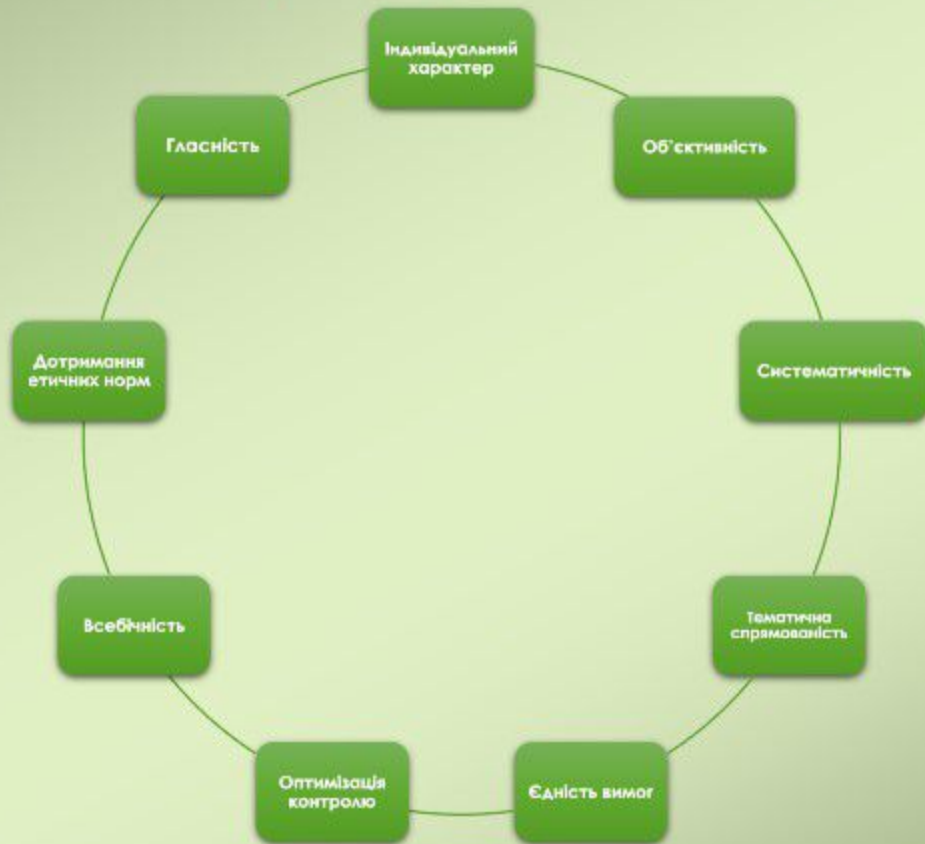
Стимулююча

Прогностична

Оцінювальна

Управлінська

Основні принципи контролю

Види контролю

Попередній

Поточний

Тематичний

Періодичний

Підсумковий

Самоконтроль

Оцінювання навчальних досягнень учнів

Оцінка – кількісний показник якості результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів.

Оцінювання знань – визначення й вираження в умовних одиницях (балах), а також в оціночних судженнях учителя знань, умінь та навичок учнів відповідно до вимог шкільних програм.

Єдині вимоги до оцінювання знань, умінь та навичок формулюються у вигляді критеріїв і норм.

Оцінювання навчальних досягнень учнів

Критерій – міра оцінки, показник, на основі якого визначається рівень оволодіння знаннями, уміннями і навичками

- Основними критеріями оцінки знань є: глибина, повнота, міцність, оперативність, якість, гнучкість, систематичність

Норма – конкретна вимога, яка регулює виставлення оцінки (балів) з навчального предмета за усну відповідь чи письмову роботу

- Норми відображають найбільш типові випадки і ситуації під час перевірки й оцінки знань. Вони мають місце у навчальних програмах з усіх предметів

12-бальна шкала оцінювання

Початковий рівень

Середній рівень

Достатній рівень

Високий рівень

Труднощі, які виникають під час оцінювання

- Певне не вміння відчуту ту грань, за якою починається якість, що відповідає іншій оцінці результатів оцінювання.
- Невпевненість, упередженість, відсутність власного ставлення до заданої системи оцінювання.
- Іноді молоді вчителі грішать «рефлексом солідарності», тобто за будь-яких умов допомагають учневі, щедро ставлять високі бали, шукаючи виправдання у тому, що необхідно заохочувати вияви учнівської активності.
- Учитель орієнтується не на реальний результат навчання конкретних учнів, а на порівняння з визнаними ним еталонами.
- Відсутність чіткої системи в оцінюванні, орієнтація на якісь випадкові чинники.
- Учитель оцінює учня незалежно від життєвих обставин, вважаючи, що якщо учень прийшов на уроки, то повинен працювати на рівні з усіма.
- Учитель проводить акт безпосереднього «виховання» через оцінку.
- Учитель формує залежність дитини від певного рівня оцінок, тобто підтримує «легенду» про її зацикленість на певному рівні, неспроможність досягти вищого результату.

*Оцінюйте розумову працю дитини лише тоді,
коли вона дає хоча б незначні позитивні
наслідки. Умійте бачити і відчувати в кожному
неповторну людську індивідуальність.*

О. Сухомлинський

